

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 322/2021
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Остојин, адвокат из ..., против туженог „Инфраструктура железнице Србије“ А.Д. за управљање јавном железничком инфраструктуром, из Београда, ради исплате, одлучујући о сукобу месне надлежности између Првог основног суда у Београду и Основног суда у Зрењанину, на седници одржаној 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Зрењанину, решењем П1 239/21 од 05.03.2021. године, усвојио је приговор месне надлежности тог суда, огласио месно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета уступи Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. У образложењу је указао, да је тужени у одговору на тужбу истакао приговор месне надлежности, из разлога што тужилац није приложио доказ да је у спорном периоду обављао послове на подручју Основног суда у Зрењанину, да тужени нема података да је тужилац обављао послове на подручју тог суда. Затим, да, како тужилац није приложио доказ да обавља или је обављао рад на подручју Основног суда у Зрењанину, да се тужилац, на коме је право избора месне надлежности суда, није изјаснио којем месно надлежном суду да се уступи предмет на суђење, то је на основу одредби члана 40. став 2. и члана 60. Закона о парничном поступку и одредбе члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, утврдио да је за суђење у овом спору опште месно надлежан Први основни суд у Београду, као суд на чијем је подручју седиште туженог, због чега је одлучио као у изреци.

Први основни суд у Београду, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П1 3065/21 од 19.05.2021. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности између судова исте врсте. У образложењу је указао, да, како се у конкретној ситуацији ради о изборној надлежности, да није било законских услова да се Основни суд у Зрењанину огласи месно ненадлежним, имајући у виду да се тужилац дописом од 03.03.2021. године

посредством пуномоћника изјаснио да је тужилац у утуженом периоду обављао послове у Зрењанину, али да нема уговор о раду и анекс уговора о раду, па је предложио да суд обавезе туженог да исте достави, због чега сматра да је месно надлежан Основни суд у Зрењанину.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13 - УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 – УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Тужба је 04.02.2021. године поднета Основном суду у Зрењанину. Предмет тужбеног захтева је исплата на име неисплаћене накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Према наводима тужбе, стварно и месно је надлежан Основни суд у Зрењанину, на основу члана 60. ЗПП, иако тужени има седиште у Београду, с обзиром на то да је место рада тужиоца на основу уговора о раду у Зрењанину. Тужени је у одговору на тужбу од 25.02.2021. године истакао приговор месне ненадлежности и између осталог навео да нема података да је тужени обављао послове на територији Зрењанина. Тужилац се у поднеску од 03.03.2021. године, поступајући по налогу Основног суда у Зрењанину, изјаснио да је у периоду од 01.03.2018. године до 31.05.2018. године послове за туженог обављао у Зрењанину, али да нема уговор о раду и анекс уговора о раду за тај период, због чега је предложио да суд обавезе туженог да достави за тужиоца уговор о раду и анекс уговора о раду за исти период.

Одредбом члана 40. став 2. ЗПП је прописано да, за суђење у споровима против правних лица, опште месно надлежан је суд на чијем се подручју налази њихово седиште, према извештају Агенције за привредне регистре.

Одредбом члана 60. ЗПП је прописано да, ако је у спору из радног односа тужилац запослени, за суђење је, поред суда који је опште месно надлежан за туженог, надлежан и суд на чијем се подручју рад обавља или се обављао.

Како у конкретној ситуацији нема доказа да је тужилац у спорном периоду обављао рад за туженог на подручју Основног суда у Зрењанину, то је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду, на чијем подручју се налази седиште туженог (Београд, улица Немањина број 6), на основу одредбе члана 40. став 2. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**